

dan Amasya ağır ceza mahkemesince ölüm cezasına mahkûm edilen adı geçen köyde sakin Köylüoğullarından Ali Osmanoğlu 1319 doğumlu Süleyman ve Sarıoğullarından Memedoğlu 1321 doğumlu Nuri ve Çorukcuoğullarından Memedoğlu 1309 doğumlu Süleyman ve Sarıoğullarından Ahmedoğlu 1318 doğumlu Halil İbrahim hakkındaki ölüm cezasının hafifletirilmesi ve değiştirilmesini gerekli kılacak bir sebep görülemediğinden Teşkilâtı esasiye kanununun 26 ncı maddesine uyarak bu cezaların infazına karar verilmiştir (Cild 1 - Sayfa 11 ve Cild 7 - Sayfa 42,78).

13 kânunuevvel 1935

803 numaralı kararın kabulünden evvel Devlet Şûrası deavi dairesinde cereyan etmiş olan bazı muamelelere dair

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 21 / XII / 1935 - Sayı : 2188)

No.
913

Yüksek Meclisin ittihaz ettiği 803 sayılı kararın tefsir mahiyetinde olmaması itibarile makabline şamil olamayacağı derkâr bulunduğundan o kararın ittihaz olunduğu tarihten evvel Arzuhal encümeni tarafından verilen ve ona göre muamele yapılan işlere sari olamayacağı müzakere esnasında sarahaten söylenmiş olmakla beraber Meclis Dahilî nizamnamesinin Arzuhal encümeninin kararlarına dair olan hükümlerine göre de deavi dairesi kararlarını değiştirici mahiyette verilmiş olan Arzuhal encümeni kararlarının emrivaki sayılması zarureti bulunduğundan, Arzuhal encümeni kararına nazaran kısmen yapılmış işlere de 803 sayılı kararın şamil olmaması lâzımgüleceği ve çünkü emrivaki sayılan halin 803 sayılı karardan evvelki muamelelerin cümlesi hakkında göz önünde tutulması icab edib her hangi bir sebeble bir kısmı yapılmış ve diğer kısmı yapılmamış bir işte iki türlü muamele tatbik edilmesi ve hüküm yürütülmesi doğru olamayacağına karar verilmiştir (Cild 2 - Sayfa 6 ve Cild 7 - Sayfa 78,96).

16 kânunuevvel 1935

Eylül : ikinci teşrin 1934 aylarına aid Divanı muhasebat raporu hakkında

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 23 / XII / 1935 - Sayı : 3189)

No.
914

Eylül : ikinci teşrin 1934 aylarına aid Divanı muhasebat raporu hakkında Di-

vanı muhasebat encümenince ittihaz olunan aşağıda yazılı mukarrerat Umumî Heyetin 18 - XII - 1935 tarihli inikadında kabul edilmiştir (*Cild 3 - Sayfa 148 ve Cild 4 - Sayfa 88 ve Cild 7 - Sayfa 106,125*).

18 kânunuevvel 1935

Divanı muhasebatın mutaleası

1 — 1927 senesinde tasfiyeye tâbi tutulan sabık Denizli müddeiumumî muavini Niyazinin müddeti hizmetinin tekaüde müsaid olmamasından verilmesi lâzım gelen ikramiyenin 1513 numaralı kanun dairesinde tediyesi zmnında Muntazam borçlar muhasebe müdürlüğünce bittanzim vize olunmak üzere Divana gönderilen evraka nazaran:

Memuriyet yaptığı mahallerin Millî Hükûmete iltihakı tarihinden itibaren memurin kanununun müzeyyel maddesi mucibince hesap edilmesi lâzım gelen mücadele zammının hesaba idhal edilmediği görülerek sebebi dairesinden sorulmuş ve Tasfiyei düyun komisyonunca Adliye bakanlığı zat işleri müdürlüğünden almarak gönderilen cevapta:

Bu husus hakkında mukaddema bir mesele için yapılan muhabere neticesinde Maliy bakanlığından alınan 20 - IX - 1928 tarih ve 6542/42 numaralı tezkerede (Memurin kanununun muvakkat birinci maddesinin tadili hakkındaki 12 - V - 1927 tarih ve 1026 numaralı kanunun birinci maddesinde 15 seneyi ikmal etmeyenlerin her hizmet senesine mukabil bir maaşı aslı nisbetinde ikramiye verilir) denilmesine göre kanunla zammı kabul edilen müddetler için ikramiye itasına mesâğ olmayıp yalnız bilfiil ifayı hizmet edilen seneler için ikramiye verilmesi lâzımgeleceği bildirilmekte olduğundan millî mücadele zammı için ikramiye tahakkuk ettirilmediği dermeyeran kılınmış olup gerek tas-

Divanı muhasebat encümeni mazbatası
8 - VI - 1935

Yüksek Reisliğe

Divanı muhasebat reisliğinden sunulub encümenimize verilen eylül - ikinci teşrin 1934 üç aylık rapor encümenimizce okunub her fıkrası hakkındaki düşüncelerimiz karşılıma yazılarak Umumî heyetçe okunub karara bağlanmak üzere Yüksek Reisliğe sunulmuştur.

1 — Yüksek Meclisce 26 - I - 1929 tarih ve 476 sayılı kararla millî mücadele zamanının 25 seneye dahil olarak hesap edilmesi suretile filî hizmet sayılması kabul edilmiş olduğuna göre 1683 sayılı tekaüd kanununun meriyeti tarihinden evvel her hangi bir suretle tekaüde sevkedilibte hizmet müddeti 15 sene olmayan memurlara verilecek ikramiyelerde de bu kısmın filî hizmet sayılması lâzımgeleceğinden eski Denizli müddeiumumî muavini Niyazinin millî mücadele zamları sayılmaksızın hesap edilen ikramiyesinin vize edilmemesi yolunda Divanı muhasebatea yapıldığı bu fıkrada yazılı şekli muamele yerinde görülmüştür.

fiyei düyun komisyonunca ve gerek Muntazam borçlar muhasebe müdürlüğünce hiç bir mutalea dermeyan edilmeksizin vizesi istenilmekte olmasna nazaran bu mutaleaya iştirak edildiği anlaşılmıştır.

Yüksek Meclisce 26 - I - 1929 tarih ve 476 numaralı kararla millî mücadele zammının 25 seneye dahil olarak hesap edilmesi sureti ile filî hizmetten addedilmesi kabul buyurulduğuna göre hizmet müddeti 15 sene olmayan memurlara verilecek ikramiyede de bu kısmın filî hizmet addedilmemesini icab ettiren bir sebep olmadığı ve 1026 numaralı kanunda mevcut (Her hizmet senesi) kaydinin de böyle bir mâna ifade etmediği ve esasen Maliye bakanlığının bu yazısı Yüksek Meclisin bu kararından evvel olub kardan sonra aynı noktai nazarı muhafaza edilemeyeceği de tabii olduğu cihetle o suretle muamelenin ikmalî zammında evrak vize ve tasdik edilmeksizin Maliye bakanlığına iade edilmiştir.

2 — Trabzon Tapu müdürlüğünden vekâlet emrine alınıb 11 - I - 1934 tarihinde İzmir tapu iskân işlerine 120 lira ücretle tayin edilmiş olan Münire 25 - X - 1933 - 10 - I - 1934 için vekâlet emri maaşı verilip ondan sonra açık maaşının kesilmesi lâzımgelirken nisan 1934 gâyesine kadar ücretle beraber vekâlet emri maaşının da itasma devam edildiği görülerek sebebi sorulmuş ve alınan cevabda: Vekâlet emrinde bulunmakta iken ücretli veya yevmiyeli bir vazifeye tayin edilenlerin açıkta bulunan memurlar gibi açık maaşının kesileceği hakkında bir hüküm olmadığından bu gibilerin ücretleriyle birlikte vekâlet emri maaşlarının da tesviye edilmekte olduğu bildirilmiş ve şu suretle açık maaşının ikiye ayrılarak kadro dolayısıyla açıkta kalıp ücretli bir vazifeye tayin edilmiş olanların açık maaşı kesilmek ve vekâlet emrinde bulunanlardan ücretli bir vazifeye tayin olunanların açık maaşı kesilmemek içtihâdında bulunulduğu anlaşılmıştır.

1931 senesi bütçe kanununun 18 nci maddesi mutlak olarak açık maaşı alan memurlardan ücretli bir vazifeye tayin edilenlerin maaşlarının kesileceğini göstermekte olub bu madde hükmünün kadro dolayısıyla açıkta kalan memurlara tatbiki lâzımgeleneğine dair bir delâlet mevcut bulunmamasına göre gerek kadro dolayısıyla, gerekse vekâlet emrine alınmak suretile açıkta bulunan memurlardan maaşlı ve

2 — 1931 yılı bütçe kanununun 18 nci maddesi açık maaşı alan memurlardan ücretli bir vazifeye tayin edilenlerin aylıklarının kesileceği hakkında mutlak bir hüküm taşımakta olmasına mebnî Trabzon tapu müdürlüğünden vekâlet emrine alınan ve İzmir tapu ve iskân işlerine ücretle tayin edilen Münire bu vazife uhdesinde bulunduğu halde vekâlet emri maaşı verilmesi kanun hükmüne uygun olmayacağından Divanı muhasebatça yapıldığı bu fıkrada yazılı red muamelesi muvafık görülmüştür.

ya ücretli bir vazifeye tayin edilenlerin açık maaşlarının kesilmesi muktazi bulunduğundan hilâfı kanun tahakkuk ve tediye edilmiş olan açık maaşı kabul ve vize edilmeyerek evrak Tapu umum müdürlüğüne iade edilmiştir.

3 — İstanbul hususî idare taşocakları tahsildarı Ahmed Cevdetin yetimlerine eski hükümlere göre bağlanmış olan maaşın yeni hükümlere göre tadilini havi olup tescil için Divana tevdi edilen evraka nazaran mumaileyhin eski hükümler zamanında vazifesini suistimal cürmünden beş sene ağır hapse mahkûm olması üzerine 325 tarihli tekaüd kanunu mucibince yetimlerine maaş bağlanarak tahliyesi tarihinden kesildiği ve bilâhare 931 senesinde vefat etmesi üzerine tahliyesi dolayısıyla kesilmiş olan maaşlarının yine bağlandığı ve şimdi de vefatın 1683 numaralı tekaüd kanununun meriyetinden sonraya müsadif olması itibarile 2264 numaralı kanuna müsteniden tadil edilmek istenildiği görülmüştür.

Eski ve yeni tekaüd kanunlarının tekaüd hak ve maaşından mahrumiyeti müstelzim bir mahkûmiyete uğrayanların yetimlerine bağlanacak maaşlar hakkındaki hükümlerine nazaran bu vaziyette bulunanların cezalarının icrası müddetince yetimlerine bağlanan maaşın hini tahliyelerinde kesilib vefatlarında tekrar bağlanacağı anlaşılmakta ve binaenaleyh bu muamele yeniden tahsis mahiyetinde olmayıp daha ziyade evvelce muhassas iken kesilmiş bir maaşın iadeten bağlanmasından ibaret bulunmakta olduğu cihetle bunlardan vefat tarihlerinin değil, mahkûmiyet tarihinin ve bu tarihteki hükümlerin nazarı itibare alınması ve böyle olunca da mumaileyh Ahmed Cevdetin 1683 numaralı kanunun neşrinden evvel mahkûmiyeti dolayısıyla yetimlerine bağlanmış ve tahliyesi münasebetile kesilmiş olup vefatında iadeten tahsis edilmiş olan maaşın, kendisinin vefat tarihi 1683 numaralı kanunun neşrinden sonra olması münasebetile bu kanun hükümlerine göre tadil edilmemesi lâzımgeldiğinden evrak tescil edilmeyerek Dahiliye bakanlığına iade edilmiştir.

4 — Yüzbaşı İsmetin 1 ağustos 1932 tarihinde tekaüdü iera ve 4 - V - 1932 tarihinde 6 ncı dereceden harb malûliyetinin tasdik edildiği halde Millî Müdafaa vekâletinin tebliğatı mucibince gü-

3 — Tekâüd hak ve maaşından mahrumiyeti müstelzim mahkûmiyete uğrayanların vefatlarında yetimlerine bağlanan maaşlar eski ve yeni tekaüd kanunları hükümlerine göre mahkûmiyetleri sırasında bağlanıp da cezalarının hitamında kesilen yetim maaşlarının hini vefatlarında iadeten tahsisi demek olduğundan bu gibilerin yetimlerinin 2097 ve 2264 numaralı kanunlardan istifade edebilmeleri vefatlarının değil, mahkûmiyetlerinin 1683 sayılı kanunun neşrinden sonra vukubulmuş olması mümkün bulunduğundan İstanbul Hususî idare taşocakları tahsildarı Ahmed Cevdetin yetimlerinin aylıklarının tadili cihetine gidilmemesi yolunda Divanı muhasebatça izhar ve tatbik olunan noktai nazara iştirak edilmiştir.

4 — Encümen reisi Faik Soylu muhasebei umumiye kanununun 47 nei maddesi hükmü zat maaşlarının hangi sene bütçesinden tediye olunacağını göstermeğe maksur olup sahibi istihkak malûl

zeştenin verilmeyeceği yolundaki kanaatine ve malûliyetine dair olup dosyasında mevcut bulunan rapor ve vesaike ve sicil kaydına arzı vücdiyesi tasrih edilmiş bulunmasına istinaden 551 numaralı kanunun 12 nci maddesine tevfikân gûzeşte terfih zammının hükmen temini için Şûrayı devlete açtığı idarî dava neticesinde Millî Müdafaa vekâletince bu paranın verilip verilmemesi hakkında katî bir karar ittihaz edilmemiş bulunduğu beyanile dairesine müracaatî lüzumu Şûrayı devletçe tebliğ olunmasına binaen 1927 malî senesi nihayetine kadar olan istihkakının 1783 numaralı kanun mucibince tediyesi için 7 - IX - 1933 tarihinde Millî Müdafaa vekâletine ve 17 - XII - 1933 tarihinde Eminönü mahmûdürlüğüne müracaatî üzerine cereyan eden muhabere neticesinde Millî Müdafaa vekâleti zat işleri dairesi riyasetinin 16 - VII - 1933 tarih ve P/7835 numaralı tezkeresinde : Erzincan hastanesinden verilen 19 kânunuevvel 1931 tarihli raporda mumaileyhin büyük haptaki mecrubiyeti hasebile sağ bacağında 4 santimetre kısalık (Topallık) mevcut olduğu yazılı olmakla beraber sicil dosyasına nazaran 1337, 1338, 1340 ve 1926 seneleri muayenesinde bu topallığın mevcut olduğu kayıtlı ve vazife esnasında malûliyeti zahir bulunduğu âmirleri tarafından tasdik edilmiş olduğundan Meclisi Âlinin 320 numaralı kararına ve vekâleti celilenin 28 - II - 1932 tarih ve 762 numaralı emirlerine uygun olan harb malûliyeti sebebiyle 23 şubat 1341 den itibaren terfih zammının itası lâzımgeleceği beyan kılınmakla mumaileyhe 23 şubat 1341 tarihinden mayıs 1928 nihayetine kadar tahakkuk ettirilen terfih zammının verilmesinin komisyonca takarrür ettirildiği tescil için Divana gönderilen tahvil bordrosu ve buna bağlı evraktan anlaşılmalıdır. Şûrayı devlete vaki müracaatinin bir hüküm ve karara bağlanmamış olmasına ve mumaileyhin muvazzaf iken malûl bulunmasına ve bu muvazzaflığın terfih zammının itasına da mâni bulunmamasına binaen 1513 numaralı kanun mucibince müracaat etmemiş olan mumaileyhin 1932 senesinde tekaüd edildikten sonra vukubulan müracaatinin kabul edilmesi sebebi dairesinden sorulmuş ve alınan cevap :

Mumaileyhin terfih zammı 18 temmuz 1933 tarihinde tahakkuk etmiş ve bu itibarla 1783 numaralı kanuna göre müracaat etmiş olup 1513 numaralı kanun mucibince müracaatinin aranılması mevzu bahis olamayacağı bildirilmiştir.

olduğu müddet zarfında terfih zammına istihkak kesbetmiş ve bu hakkını o vakit talep ve iddia etmek mümkün bulunmuş iken 1513, 1783 numaralı kanunların tayin ettiği zaman zarfında talep etmediğinden işbu kanunlar mucibince istihkakının müruru zamana uğramış, yani Hazine lehine sakıt olmuş addedileceği reyinde bulunmuş ise de Yüzbaşı İsmetin terfih kanununun neşrinden sonra her iki senede bir muayenesi yapıldığı ve hastalığı zahir iken Millî Müdafaa vekâletince muvazzafan istihdam kılındığı ve her ne sebeble ise kendisine terfih zammı tahakkuk ettirilmediği ve ancak tekaüd muamelesi yapılırken malûliyet derecesi tesbit olunarak terfih zammının müterakimlerle birlikte verilmek istenildiği anlaşılmakta olup 551 numaralı malûlinin terfihi kanununun birinci maddesinde muvazzaf zabıtana terfih zammı verilebileceği tasrih edilmekle beraber 320 numaralı kararla da bu cihet teyid olunmuş ve bu itibarla malûline verilen terfih zammının kadro maaş cümlesinden olmayıp zat maaşları cümlesinden olduğu âşikâr bulunmuş ve muhasebei umumiye kanununun 47 nci maddesinin ikinci fıkrasına zat maaşlarının tahsis olundukları sene bütçesinden müterakimlerle birlikte verilmesi kabul edilmiş olduğundan adı geçen tekaüdü sırasında tesbit olunan malûliyeti derecesine göre miktarı taayyün eden terfih zammının müterakimlerle birlikte tahakkuk ettirilmesi yolunda Millî Müdafaa vekâletince yapılan muamele ençümenimizce ekseriyetle muvafık görülmüştür.

Cevapta gösterilen 18 temmuz 1933 tarihi mu-maileyhe 23 şubat 1341 tarihinden itibaren terfi-h zammının itası için Zat işleri dairesinden yazılan tezkere zirine vekâlet makamınca yazılan mucib tarihi olup esas tahakkuk ile bir alâkası olmayıb mumaileyhin zahirî malûliyetine rağmen muvaz-zaf sınıfta bırakıldığı Zat işleri dairesi riyaseti-nin 16 - VII - 1933 tarihli tezkeresinde gösteril-mekle beraber 6 ncı dereceden harb malûliyetinin 14 - V - 1932 tarihinde tasdik olunduğu da mu-maileyh tarafından Millî Müdafaa vekâletine hi-taben yazılmış olan 7 haziran 1933 tarihli arzu-halde beyan edilmekte ve bu tarihten evvel Şûrayı devlete müracaat etmiş olduğu da yine mezkûr arzuhalde anlaşılakta bulunmuştur. Malûli-yetlerine rağmen muvazzaf sınıfta ipka edilen zabitanada terfi-h zammının verilmesi 1320 nu-maralı kararı âli muktazasından olduğu gibi bil-cümle malûllerin 1342 senesi maliyesi bidayetine kadar derececi malûliyetlerinin tesbiti de 551 nu-maralı kanunun 7 nci maddesi icabından bulun-maktadır.

Şu hale göre mumaileyhin malûliyeti 18 tem-muz 1933 tarihinde değil muvazzaf olarak istih-dam olduğu zaman sabit olmuş ve terfi-h de-recesi de 55 numaralı kanunun 7 nci maddesi mucibince tahakkuk etmiş olması lâzımgeldiği ve bu itibarla 1927 malî senesi nihayetine kadar olan alacağı için 1513 numaralı kanuna tevfi-kan şubat 1930 nihayetine kadar müracaat etmesi icab ederken bu müracaatı yapmamış olmasına binaen alacağının Hazine lehine sakıt olması mez-kûr kanun iktizasından bulunduğu ve bir an için 1783 numaralı kanun hükmünün tatbiki lâzım-geleceği kabul edilse bile harb malûliyetinin 14 - V - 1932 tarihinde tasdik edilmesine göre bu tarihten itibaren 6 ay zarfında müracaatı lâzım-gelirken 17 - XII - 1933 tarihinde müracaat et-miş bulunması da şayanı kabul olamayacağından salifüzzikir bordro muhteviyatının tasdikına im-kânı kanunî görülememiştir.

5 — Millî Müdafaa bakanlığı mütekaidin subesi müdürü Kemalettine bağlanan tekaüd maası evrakına nazaran: Balkan harbinde mu-vazzaf binbaşı iken bir gözünü kaybeden mu-maileyhin 28 nisan 332 tarihinde tekaüdü ara-kılmış ise de fikren ve kalem vücutundan istifade edilmek ve sırası gelen terfiden mahrum bırakılmamak üzere kaymakamlık muhasasa-

5 — Bu fıkrada bahsolunan mesele encümeni-mize muhtacı tefsir görülmekle ayrı bir mazbata ile alâkadar encüme verilmiştir.

tına mukabil memurin ve ketebe sınıfına nakli 2 500 kuruş maaşla 12 haziran 1332 tarihinde mülga Harbiye dairesi refakat kâtibliğine tayin edildiği ve bu sınıfta maaşı 3 200 kuruşa kadar yükselerek 30 ağustos 1331 tarihinde birinci sınıf muamele memurluğuna terfi eylediği ve Kendisinin beşinci dereceden malûl olmasından ve badettekaüd terfii rütbe eylemiş bulunmasından dolayı 28 ağustos 1934 tarihinde ikinci defa tekaüdürlüğünün tasdikı âliye iktiran ederek 1683 numaralı kanuna tevfikân mektebe dâhulünden 28 ağustos 1934 tarihine kadar geçen bilfiil 42 sene ve harb zamlarile 55 seneye balığ olan hizmetine göre beşinci dereceden 183 lira 75 kuruş tekaüd maaşı tahsis edildiği anlaşılmış ve 28 nisan 1332 tarihinde tekaüdü tasdika iktiran eden ve muahharan 2 500 kuruş maaşla ketebe sınıfına nakledilen bu zatin vaziyeti Meclisi Âlinin 694 numaralı kararile ne suretle telif edildiği ve ketebe sınıfına nakli hakkındaki kanunî mesned lairesinden sorulmuştur.

Bakanlık makamından verilen cevapta :

1 — Bu zatin Balkan harbindeki mecruhiyeti neticesi 28 nisan 1332 tarihinde binbaşı iken malûl tekaüde sevk edilmiş ve Harbiye nezaretile Başkumandanlık vekâletinin suretleri bağlı emirlerle seferde kaymakam muadili 2 500 kuruş maaşla terfian ketebe askeriye sınıfına nakil ve imdiye kadar istihdam edildiği ve işbu nakil muamelesi hakkında o tarihlerde ayrıca mevzuatı anuniye mevcut olmayıp suretleri merbut mirlere istinad edilmiş olduğu ;

2 — 694 numaralı karar 1455 ve 1637 numaralı kanunların tadili teklifi üzerine Meclisi Âlice ittihaz ve kabul buyurulmuş olup 1683 numaralı kanunun 18 nci maddesinin tadili hakkındaki teklifi kanunî ise henüz Meclisi Âlice ittağ edilmemiş olduğu ;

3 — Bu zatin vaziyeti 1325 tarihli tekaüd kanununun 32 nci ve 1683 numaralı kanunun 18 nci maddelerine uygun görülmekte olduğundan bu şekilde tescili veyahud muamele şeklinin Diyan heyeti umumiyesince tesbitile işarı bildirilmiş ve mumaileyhin dairesinden gönderilen tahsis evrakı meyanında mevcut istidanamesinde de Tekaüd şubesi müdürü bulunmakta iken tekaüdü halinde yapılacak muamelenin tayinine dair Millî Müdafaa vekâletinden yazılan 10-XII-1932 tarihli tezkereye şimdiden bir mütalea dercayan edilemeyeceğinden hâdisenin vukuuna

intizar zarurî olduğu bildirilmiş olub bu defa tekaüdünü talep ettiği ve istidasma bağlı vesaik mündericatından anlaşılacağı üzere 1332 senesinde yapılan tekaüdünün malûl bulunması terfiine mâni görüldüğünden Başkumandanlık vekilinin emrile ve sırf terfi ve terfihi maksadile iğra kılmarak kaymakamlık muhassasatma mukabil memurin ve ketebe sırfına naklen tayin edilmiş olduğu ve tekaüd tarihinden itibaren vazifesine nihayet verilmediği ve tekaüd maaşı da tahsis olunmayarak bu güne kadar bilâfasıla istihdam edildiği ve o zaman başkumandanlıkça yapılan tekaüd muamelesinin muvazzaflıktan alâkasının kesilmesi şeklinde olmayıb kendisi hakkında bir atıfet olarak telâkki edilmesinden ve hizmeti ahiresinin muvazzaf olarak kabulünden ibaret bulunduğu ve 1683 numaralı kanunun 18 nci madesinden istifade etmek için hem malûl olmak hem de terfi etmek yolundaki Divan noktai nazarının talep olunan tefsir münasebetiyle Müdafaa, Maliye ve Bütçe encümenlerince kabul olunmadığı beyan edilmekte ve 332 senesinden bu güne kadar mesbuk hizmetinin hizmeti ahire telâkki edilmeyib bu müddeti muvazzaf olarak kabulile 1683 numaralı kanun mucibince tekaüdünün icrası ve ikramiye itası» talep olunmakta bulunmuştur.

Mumaileyh 332 senesinde yapılan tekaüd muamelesinden sonra son rütbesi olan birinci sınıf muamele memurluğuna 30 ağustos 1931 tarihinde terfi etmiştir. 27 mayıs 1930 tarihinde neşrolunan 1683 numaralı kanunun 2 nci maddesinin tayyından bir fayda mülâhaza edilmeyeceği hakkındaki 694 numaralı kararda (İhtiyat zabitlerinin ve ihtiyat askerî memurlarının tekaüdlükten muvazzaf sınıfa nakillerinin mümkün olmadığı ve mütekaid zabitler ve askerî memurların terfilerinin sefere munhasır bulunduğu 1076 numaralı ihtiyat zabitleri ve ihtiyat askerî memurları kanununun 18 nci ve 17 nci maddelerinin hükümlerinin iktizasından olmakla bir taraftan bu esas kanunî hükümleri ve diğer taraftan tekaüd edildikten sonra askerî memurlar sınıfından hizmete alınmış zabitlerden ve hesap memurlarından bir kısmının mezkûr sınıf dahilinde terfi edilmiş buldukları ve bu terfiin 1637 numaralı kanunun 2 nci maddesinin 1 nci fıkrasını bu yolda telâkkisinden ileri gelmiş olduğu nazarı dikkate alınarak;

(Askerî memurlar sınıfından dereceleri yükselmiş mezkûr zevatin hizmette bulundukça mütekaüden müstahdem zabitler gibi ad ve itibar edilmesi lâzımgüleceği ilâh...) diye muharrer bulunmasına binaen badettekaüd memurin ve ketebe sınıfına tayin edilib askerî memurlar hakkındaki 1455 numaralı kanunla vaziyeti askerî memur olarak kabul edilen mumaileyhin bu karar mucibince muvazzaf addine imkân görülemediği ve binaenaleyh 332 senesinden bu defa tekaüd şubesi müdürlüğünden ayrıldığı tarihe kadar mesbuk hizmetinin hizmeti âhire olarak kabulü zarurî bulunmuş olduğundan tahakkuk ettirilen ikramiyenin de vizesi cihe-tine gidilememiştir. Dairesince 1683 numaralı kanunun 18 nci maddesi henüz tadil edilmediğine göre bu madde mucibince muamele ifası bildirilmekte ise de 1683 numaralı kanunun 18 nci maddesi hükmünce mütekaid zabitlerle askerî memurlardan hizmete alınıbda bilâhare terfi etmiş bulunanlara yeni rütbelerine göre tekaüd maaşı tahsisi hizmeti ahire esnasında malûl olmakla meşrut telâkki edilmekte ve gerçi ibarei kanuniyedeki malûliyet ve terfii rütbe kayidlerinin ayrı, ayrı nazarı dikkate alınarak maaş tahsis olunabilmesi de varid görülerek bu cihetin tefsiren halli talep edilmiş ise de Meclisi Âlice henüz bir karar ittihaz edilmemiş olmasına binaen mumaileyh Kemalettinin tekaüd maaşının tesciline imkânı kanunî görülemeyerek tahsis evrakı Millî Müdafaa bakanlığına iade kılınmıştır.

İcra ve iflâs kanununun 355 nci maddesinin tefsirine mahal olmadığına dair

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 26 / XII / 1935 - Sayı : 2192)

No.

915

İcra ve iflâs kanununun 355 nci maddesinde, borçlu memur veya müstahdemlerin haczolunan aylık veya ücretlerinin kesilmesine dair yapılacak tebliğatin kanunî muhatabı malmemurları veya daire âmiri olduğu açık olarak gösterilmektedir. Buna karşı her hangi bir düşünce ile malmemurlarından başka aylık veya ücreti tahakkuk ettiren memura da tebliğat yapılmasına imkân yoktur. Kaldı ki nacedilen maaş veya ücretin kesilmesi ve borçlunun vaziyetindeki değişikliklerin